

ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΙΣ ΥΠΟ Ε. LABICHE ΚΑΙ DELACOUR.

(Μετάφρασις Ν. Γ. Π.)

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ, εἶτα ΛΕΩΝ.

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ, (μόνος). Τί καρδιά! ὦ! οἱ παλαιοὶ φίλοι!... αὐτοὶ μόνον εἶναι στερεοί... Πηγαίνω πάλιν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον... νὰ ἰδῶ ἂν θὰ ἔχω εἰδήσεις... (Προχωρεῖ πρὸς τὸ βάθος).

ΛΕΩΝ, (εἰσερχόμενος). Ἐξέρχεσθε, κύριε Ὁβερτίνε;

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Ναί... ἔχω νὰ ὑπάγω ἐδῶ κάπου πλησίον... θὰ ἐπιστρέψω νὰ πάρω τὴν κόρην μου...

ΛΕΩΝ. Ἐπειδὴ... ἤθελα νὰ σας εἶπω κά-τι τι...

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Νὰ μοῦ εἰπῆς... Λέγε, παιδί μου.

ΛΕΩΝ. Αὐτὸ ποῦ θὰ σας εἶπω εἶναι σοβαρόν...

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Δὲς πειράζει... φθάνει μόνον νὰ εἶναι σύντομον...

ΛΕΩΝ. ὦ! σύντομώτατον.

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Λέγε.

ΛΕΩΝ. Κύριε Ὁβερτίνε, ἀγαπῶ τὴν δεσποσύνην Λουκίαν...

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. ὦ! διάβολε! πραγματικῶς εἶναι πολὺ σύντομον.

ΛΕΩΝ. Ἐλπίζω νὰ κατορθώσω νὰ μὲ ἀγαπήσῃ καὶ αὐτή... καὶ τὸ ποθεινότατον ὄνειρόν μου εἶναι νὰ γίνῃ σύζυγός μου...

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Ἀγαπητέ μου Λέον, ἡ ἀπόκρισίς μου θὰ εἶνε ἐπίσης σαφής, ὡς ἡ αἰτησίς σου... Εἶσαι καλὸς καὶ ἄξιος νέος... σὲ ἀγαπῶ... ὁμοιάξεις τοῦ πατρός σου... καὶ θὰ ἦμην εὐτυχής... ἀλλὰ... πολὺ εὐτυχής ἂν σὲ κάμω γαμβρόν.

ΛΕΩΝ, (περιχαρής). ὦ! κύριε!

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Ἀλλὰ περιστάσεις... τὰς ὁποίας ἀδυνατῶ νὰ σοῦ εἶπω... δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ σοῦ δώσω ὁριστικὴν ἀπάντησιν πρὶν παρέλθουν ὁκτὼ ἡμέραι...

ΛΕΩΝ. Ὅθ περιμένει, κύριε Ὁβερτίνε.

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Περίμενε... καὶ μιμήθητι ἐμέ... ἔλπιζε!

ΛΕΩΝ. ὦ! ναί, ἐλπίζω.

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ (κατ' ἰδίαν). Τότε θὰ ἦμαι ἢ πλούσιος ἢ κατεστραμμένος. (Μεγαλοφώνως). Ἐλπίζε!

ΛΕΩΝ. Πόσον εἰσθε ἀγαθός!

(Ὁ Ὁβερτίνος ἐξέρχεται, συνοδεύει δ' αὐτὸν μέχρι τινὸς ὁ Λέων, ὅστις ἐπανερχόμενος βλέπει τὴν Λουκίαν, εἰσελθούσαν. Κλείει τὴν θύραν τοῦ βάθους).

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΛΕΩΝ, ΛΟΥΚΙΑ, εἶτα ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, εἶτα ΒΛΑΔΙΝΕ.

ΛΟΥΚΙΑ, (εἰσέρχεται κεντῶσα τὸ ἐργόχειρον, ὅπερ εἶχεν ἡ κ. Βλαδινέ ἐν τῇ πρώτῃ σκηνῇ. Κάθεται δεξιὰ).

ΛΕΩΝ. (βλέπων αὐτήν). Πῶς, κεντᾶτε τὸ ἐργόχειρον τῆς μητρός μου;...

ΛΟΥΚΙΑ. Εἶναι ἀνάγκη, ἀφ' οὗ τὸ πρῶτ' δὲν ἀφήσατε τὴν κυρίαν Βλαδινέ νὰ τὸ τελειώσῃ.

ΛΕΩΝ. Ἄ!... σὰς εἶπε τί ἐλέγομεν;

ΛΟΥΚΙΑ. Δότε μου τὸ μετάξι σὰς παρακαλῶ.

ΛΕΩΝ. Εὐχαρίστως. (Ἀναζητεῖ τὴν μεταξάν ἐν τῷ καταθισκῷ τῷ εὐρισκομένῳ ἐπὶ τοῦ στρογγύλου τραπέζιου).

ΛΟΥΚΙΑ. Ἐνόμισα πῶς θὰ ἦτον ὁ πατέρας μου ἐδῶ.

ΛΕΩΝ. Ὁ τι μὲ ἄφησε... ἀλλὰ θὰ ἐπιστρέψῃ... εἶχα μίαν ὁμιλίαν μαζί του...

ΛΟΥΚΙΑ, (περιέργως). Ἄ! Ὁμιλίαν... περὶ τίνος;

ΛΕΩΝ, (πονηρῶς). Ὅριστε τὸ μετάξι. (Τὸ δίδει).

ΛΟΥΚΙΑ. Ὅχι!... δὲν σὰς ἐζήτησα...

ΛΕΩΝ, (πλησιάζων εἰς τὸ τραπέζιον) Συγγνώμην... Ἐνόμισα... (Μετά τινα διακοπήν). Ὁραία ἡμέρα σήμερα. (Κάθεται).

ΛΟΥΚΙΑ. Λαμπρά!

ΛΕΩΝ. Ὁ οὐρανὸς εἶναι τόσον ἐξάστερος!...

ΛΟΥΚΙΑ. Ἐλᾶτε!... μὴ θέλετε νὰ μὲ πειρά-ξετε!...

Τί εἶπατε εἰς τὸν πατέρα μου;

ΛΕΩΝ. Τοῦ ὠμίλησα περὶ μιᾶς νεάνιδος...

ΛΟΥΚΙΑ. Ἄ!

ΛΕΩΝ. (ζωηρῶς). Τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζετε... μιᾶς νεάνιδος τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ... καὶ τὴν ὁποίαν ποθῶ νὰ νυμφευθῶ...

ΛΟΥΚΙΑ. Καὶ... τί ἀπάντησιν ἔδωκεν ὁ πατήρ μου;

ΛΕΩΝ. Μοῦ εἶπε νὰ ἐλπίζω. (Ἐγείρεται καὶ πλησιάζει πρὸς αὐτήν).

ΛΟΥΚΙΑ, (μετὰ χαρᾶς, ἐγειρομένη). Ἄ! (Μεταβάλλουσα τόνον φωνῆς). Τὸ κάτω κάτω ἀφ' οὗ δὲν τὴν γνωρίζω!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (εἰσερχόμενος κατ' ἰδίαν). Ἄ τῶρα εἶμαι ἑτοιμός. (Βλέπων τὴν Λουκίαν καὶ τὸν Λέοντα). ὦ! ὦ! σὰς ἐνοχλῶ ἴσως;

ΛΕΩΝ. Παντάπασι!... Θεεῖ μου, σὰς παρυσιάζω τὴν δεσποσύνην Λουκίαν Ὁβερτίνου...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. (διέρχεται πρὸ τοῦ Λέοντος καὶ χαιρετίζει τὴν Λουκίαν). Δεσποσύνη, ἔχω κάμει ἐργασίας μετὰ τοῦ πατρός σας... εἶναι ἐργατικώτατος... καὶ βλέπω ὅτι τοῦ ὁμοιάζεται... ἔχετε δίκαιον... ἐγὼ ἀγαπῶ ὅσους ἐργάζονται...

ΛΕΩΝ, (κατ' ιδίαν). Για σὲ τὰ λέγω, πεθερά, γιὰ νὰ τὰκούη ἡ νύφη!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Εἶναι κομψότατον τὸ κέντημά σας... τί εἶναι;

ΛΟΥΚΙΑ. Εἶναι ἐν ἐργόχειρον δι' ἐν λαχεῖον φιλανθρωπικόν... τοῦ ὁποίου πωλῶ γραμμάτια....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (κατ' ιδίαν). "ὦχ! "ὦχ! ἐπάτησα 'ς τὴν ἀγκινάρα!

ΛΟΥΚΙΑ. Εἶναι πρὸς βοήθειαν ὀρφανῶν....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (κατ' ιδίαν). "Ἄς τα καὶ τὰ 'ξεύρω!

ΛΟΥΚΙΑ, (ἐξάγουσα γραμμάτια τοῦ λαχείου ἐκ τοῦ θυλακίου της). Πόσα ἀγαπᾶτε;

ΛΕΩΝ. "Ἐλα θεῖέ μου· πάρετε μερικά....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. "ὦ! ἐγώ... πολλάκις ἐπῆρα ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα.... καὶ μόνον μίαν φορὰν ἐκέρδησα.... ἐν ζευγος παντόφλαις... ποῦ δὲν μου ἤρχοντο καθόλου εἰς τὸ πόδι.

ΛΟΥΚΙΑ. Νὰ ἰδῶμεν ἂν αὐτὴν τὴν φορὰν σᾶς εὐνοήσῃ ἡ τύχη πρὸς χάριν μου...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. "Ἄς εἶναι! Ἐχετε νὰ μοῦ δώσετε εἴκοσι δραχμῶν;.. Ὅριστε... (κατ' ιδίαν). "Ὅταν κάμνη κάνεις ἐργασίας μὲ τὸν πατέρα... (δίδει εἴκοσι δραχμὰς καὶ ἡ Λουκία τῷ ἐγχειρίζει γραμμάτια).

ΒΛΑΔΙΝΕ, (εἰσέρχεται ὑπολογίζων ἐν τῷ σημειωματαρίῳ του), Τριάντα μία χιλιάδες.... καὶ εἰκοσιπέντε μετοχαὶ τοῦ Λυῶν πρὸς χιλίας τεσσαράκοντα.... Ἔτσι θὰ συμπληρωθῇ τὸ ποσόν... (Βλέπων τὸν Λέοντα). "Ἄ! Λέον!

ΛΕΩΝ. Τί ἀγαπᾶτε, πατέρα;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Φόρεσε τὸ καπέλλο σου καὶ τρέξε εἰς τοῦ κ. Δουράνου, τοῦ μεσίτου μὲς νὰ τοῦ εἰπῇς νὰ μοῦ πωλῇσῃ εἰκοσιπέντε Λυῶν.... εἰς τὴν καλλιτέραν τιμὴν ὅπου εὕρῃ...

ΛΕΩΝ. Ἀμέσως, πατέρα.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄν βιασθῇς ὀλίγον θὰ φθάσῃς προτοῦ νὰ κλείσῃ τὸ χρηματιστήριον.

ΛΕΩΝ. Θὰ πάρω ἀμάξι... θεῖέ μου... δεσποσύνη...

(Ἐξέρχεται. Ἡ Λουκία τὸν συνοδεύει μέχρι τινός, εἶτα ἐπανέρχεται ἀριστερόθεν, κάθεται παρὰ τὸ στρογγύλον τραπέζιον καὶ ἐργάζεται).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΒΛΑΔΙΝΕ, ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, ΛΟΥΚΙΑ ἐργαζομένη.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Πωλεῖς μετοχὰς τοῦ Λυῶν;... τί, νομίζεις πῶς θὰ ξεπέσουν;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐγώ; "Ὀχι!... ἀλλὰ χρειάζομαι πενήντα χιλιάδας δραχμὰς.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. "Ἄ!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὑπεσχέθην νὰ τὰς δανείσω εἰς ἓνα φίλον....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Πῶς εἶπες;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Εἰς ἓνα παλαιὸν καὶ στενωτάτον φίλον....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ἀδύνατον πράγμα! ἐτρελ- λάθης;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Διατί;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Πενήντα χιλιάδας δραχμὰς... Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ φίλος;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Νὰ λοιπόν, εἶναι... (Βλέπων τὴν Λουκίαν). "Ὀχι... δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ εἰπῶ τὸ ὄνομά του.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Κάνεις κατεργάρας, κάνεις ἀπατεῶν!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Φραγκίσκε! σὲ παρακαλῶ... παῦσε!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Σοῦ ἔβαλε τοῦλάχιστον ὑποθήκην;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀφ' οὗ σοῦ λέγω πῶς εἶναι φίλος....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. "Ἄ! μὲ κάνεις νὰ σκάσω μὲ τὸν φίλον σου!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄν ἤξευρες τὴν θέσιν του....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ τὴν μάθω.... τὴν καταλαμβάνω καὶ χωρὶς νὰ μοῦ τὴν εἰπῇς.... θὰ ἤλθαν καὶ σοῦ ἐπώλησαν κάμμιαν χονδρὴ ψευτιά.... κάμμιαν ἱστορίαν ἀπὸ ἐκείναις.... καὶ σὺ θὰ τὴν ἔχαψες σὺν λουκούμι! Δὲν 'πᾶς νὰ κουρεύεσαι!

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ἄ! μά...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. "ὦ! εἶσαι μωρόπιστος καμμένε! "Ὅλα τὰ πιστεύεις! ὅλα τὰ καταπίνεις! ἀφίνεις νὰ σὲ τρώγουν ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος παληάνθρωπος!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Δὲν ἀφίνω νὰ μὲ τρώγῃ κάνεις... καὶ ὅταν πρέπη... εἶμαι ἀπαιτητικώτερος ἀπὸ σέ... νὰ, σήμερα ἀκόμη τοῦ ἔδωσα νὰ καταλάβῃ ἐνὸς νοικάρη μου.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ναί, ὅπως ἔδινες νὰ καταλάβουν εἰς τοὺς ἐργάτας, ὅταν εἴμεθα σύντροφοι εἰς τὸ Ἑλμπέφ.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀλλά... δὲν μοῦ φαίνεται πῶς...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Σοῦ ἔδωσα νὰ ἐπιτηρῇς τὸ ἐργαστάσιον τῶν παιδιῶν... ἐπειδὴ ἦτο εὐκολωτάτη ἡ ἐπιτήρησις...

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ἐ! τί τὰ θέλεις; μὲ ἔθλιβε νὰ βλέπω αὐτὰ τὰ δυστυχισμένα νὰ δουλεύουν δέκα ὥρας τὴν ἡμέραν διὰ νὰ τυλιγαδιάζουν μασούρια....

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Καὶ τότε τοὺς ἔλεγες: «Ἐκουρασθῆτε, παιδιά μου! μὴ δουλεύετε τόσον πολὺ... νὰ μὴ πάθῃ ἡ ὑγεία σας!»

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἴσως!... ἀλλὰ ἤξευρα νὰ ἐπιβάλλωμαι! μὲ ὑπήκουον ὅλοι!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Βεβαιότατα!... Σὲ ὑπήκουον μὲ τόσῃ προθυμίαν... ὥστε ἐξημιωνόμεθα δι- ακοσίας δραχμὰς καθ' ἡμέραν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Είσαι υπερβολικός...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. "Ωστε ήναγκάσθην νά σέ στείλω εἰς τὰ Παρίσια... καί σέ καί τήν καλήν καρδιά σου!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί τὰ θέλεις! ὅ τι καί ἂν εἰπῇς... οἱ ἐργάται μὲ συλλογίζονται ἀκόμη...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Ναι... ὅπως συλλογίζεται ὁ γάϊδαρος τὸ παχνί...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὁ γάϊδαρος!... Φραγκίσκε!

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Καί μόλις ἔφθασε εἰς Παρίσια... ὁ κύριος ἐπειράχθη! ὁ κύριος ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν ἐταιρίαν!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Καθόλου! δὲν ἐπειράχθηκα! ἀλλὰ ἐσκέφθην, ἐσυλλογίσθην... καί εἶδα πῶς δὲν μοῦ ἦτο δυνατόν πλέον νά ἐξακολουθήσω νά παχύνωμαι μὲ τὸν ἰδρώτα...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. "Ω! ἐξαίρετα! Λέγεις καί μεγάλη λόγια τώρα!... ὡς ὅλοι ὅσοι ἀφῆκαν τὴν δουλεία τους... Ἐγὼ ὅμως ἐξηκολούθησα νά παχύνωμαι μόνος μου... καί ἀντὶ ὥσάν ἐσέ νά τὰ στενοπερνῶ μὲ εἰκοσιπέντε ψωροχιλιάδες δραχμὰς εἰσόδημα...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐμέ, μὲ ἀρκεῖ!...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Ναι, καί θὰ βαστάξῃ πολὺ... κατὰ τὴν καρδιά τοῦ ἔχεις... καί μὲ τὸ χέρι σου τὸ τρύπιο...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὁ καθεὶς μὲ τὴν ὀρεξίν του... Ἐγὼ ὅμως δὲν ἤμπορῶ νά φάγω μὲ εὐχαρίστησιν, ὅταν εἰδεύρω ὅτι πλησίον μου ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ὅπου πεινοῦν!

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Ἐλα δά! καί εἶναι κάνεις ποῦ νά πεινᾷ; ποῖοι πεινοῦν;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐκεῖνοι ὅπου δὲν ἔχουν νά φάγουν!... Νά χθές... χθές ἀκόμη... αὐτὰ δὲν τὰ εἰξεύρετε σεῖς εἰς τὸ Ἐλπιμέφ... ἀπῆντησα εἰς τὴν ὁδὸν Τρεβίζης ἓνα δυστυχισμένον, ποῦ εἶχε πέντε ἡμέρας νά φάγῃ...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Σοῦ τὸ εἶπε αὐτός;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Μοῦ τὸ εἶπε... δηλαδή ἡναγκάσθη νά μοῦ τὸ ὁμολογήσῃ...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Καί τὸν ἐλέησες;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀναμφιβόλως!...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Λοιπὸν σοῦ τὴν ἔφτειασαν! ἐν πρώτοις δὲν ἤμπορεῖ κάνεις νά ζήσῃ πέντε ἡμέρας χωρὶς νά φάγῃ...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ποῦ τὸ ἔξεύρεις; ἐδοκίμασες ποτέ σου;

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. "Οχι.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Λοιπὸν δοκίμασε!

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Ἐπρεπε νά τοῦ ἀγοράσῃς ἓνα ψωμὶ τοῦ φιλαράκου σου... καί τότε θὰ ἔβλεπες!...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί;

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Θὰ σ' ἔστελνε 'ς τὸ διάβολο...

"Ἀς τα καί τὰ ἔξερω!

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ω! ὅλα σὺ τὰ εἰξεύρεις!... Νο-

μίζεις ὅτι ἐξοφλεῖς, ὅταν λέγῃς ἔτσι!... Ἐρχεται φίλος, παλαιὸς φίλος ἀπὸ σαράντα χρόνων, σοῦ ἐμπιστεύεται τὰς στενοχωρίας του... τὰς θλίψεις του... καί ἀντὶ νά τῷ τείνῃ τὴν χεῖρα... νά τὸν σώσῃ... τοῦ ἀποκρίνεται. « Ἄς τα καί τὰ ξεύρω! » Τὸν πλησιάζει ἓνας δυστυχὴς εἰς τὸν δρόμον... « Ἄς τα καί τὰ ἔξεύρω!... » ἐπὶ τέλους ἔχει ἓνα μονογενῆ υἱόν... τὸν ἀφίνει χωρὶς κάμμιαν βοήθειαν ἔρημον εἰς τοὺς πέντε δρόμους... καί ὅταν ὁ ταλαίπωρος αὐτὸς υἱός, πάσχων, πεινῶν ἴσως, ὑπείκων εἰς τὸ ὀρμέφυτον στρέφει τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὸν πατέρα του καί ἱκετεύει αὐτόν... ἐκεῖνος τοῦ γράφει. « Ἄς τα καί τὰ ἔξεύρω!... » καί περνᾷ εἰς τὸν λογαριασμόν του εἴκοσι λεπτά διὰ τὰ ταχυδρομικά!... Δὲν εἶναι ἀκριβὰ... ἀλλ' εἶναι ἄσχημα! εἶναι ἐλεεινὰ!... καί ἐπὶ τέλους θὰ μὲ κάμῃς νά ὑποθέσω πῶς εἶσαι ἓνας...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Τί; ἐμπρός!

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Οχι!... δὲν θέλω νά τὸ εἶπω... διότι θὰ σέ λυπήσω...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Ἐτελείωσες;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ναι.

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Λοιπὸν, πᾶμε τώρα νά φάμε... εἰς τοῦ Βρεβάν... Πηγαίνω νά ἀσπασθῶ τὴν γυναῖκά σου καί νά τῆς εἰπῶ πῶς σέ παίρνω μαζί μου.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Εὐχαρίστως ἔρχομαι νά φάγω εἰς τοῦ Βρεβάν... διότι κάμνει πολὺ ὠραῖα φαγητά... ἀλλὰ...

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. "Ω! ἂς μὴ φιλονεικῶμεν πλέον δι' αὐτά... Κατ' ἐμέ, ὁ κόσμος διαίρεται εἰς δύο... εἰς ἐκείνους ποῦ τοὺς γελοῦν... καί εἰς ἐκείνους ποῦ δὲν γελοῖωνται... Δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὸ ἴδιον μέρος... αὐτὸ εἶναι ὅλον ὅλον!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Καί χαίρω πολὺ δι' αὐτό.

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Ἐγὼ ἐπιμένω εἰς ὅσα εἶπα... Μὲ τὰ μεγάλα σου λόγια καί τὰ ἀνόητα αἰσθημάτά σου... θὰ εἶσαι καί θὰ μείνης πάντοτε ἓνας βλάξ! (*Ἐξέρχεται δεξιᾷ*).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΒΛΑΔΙΝΕ, ΛΟΥΚΙΑ, εἶτα ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Βλάξ!

ΛΟΥΚΙΑ, (*προχωροῦσα πρὸς αὐτόν*). Καί ἐγὼ σὰς λέγω πῶς εἰσθε... καί πῶς θὰ μείνετε πάντοτε ἐξαίρετος ἄνθρωπος (*Ῥιπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας του*). "Ω, νά, φιλήσατέ με!

ΒΛΑΔΙΝΕ, (*ἀσπαζόμενος αὐτήν*). Τὴν μικροῦλά μου!... τὰ ἤκουες;

ΛΟΥΚΙΑ. Ἐξακολουθεῖτε νά πιστεύητε εἰς τὸ ἀγαθόν... ἐξακολουθεῖτε νά τὸ πράττετε... Νά εἰσθε πάντοτε ἀπὸ τὸ μέρος ἐκείνων, τοὺς

ὁποῖους γελοῦν... εἶναι τὸ καλλίτερον, μὲ ὅσα καὶ ἂν λέγουν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐτσι μάλιστα!

ΛΟΥΚΙΑ. Τί σᾶς μέλει ἂν δὲν σᾶς εὐγνωμονοῦν;... Ἡ εὐεργεσία δὲν εἶναι κερδοσκοπία.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀναντιρρήτως! (κατ' ἰδίαν). Πόσον λυποῦμαι, ποῦ δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ Φραγκίσκος...

ΛΟΥΚΙΑ. Νά, ἐγὼ παραδείγματος χάριν... ταγίζω ὅλα τὰ πουλάκια τῆς γειτονίας μου.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀλήθεια;

ΛΟΥΚΙΑ. Ναί... τοὺς ῥήχνω ψωμί κάθε πρωτὴ εἰς τὸν ἐξώστην μου... Τὸν χειμῶνα παραμερίζω μὲ προσοχὴν τὸ χιόνι διὰ νὰ τὰ προφυλάξω ἀπὸ τὸ κρύο... τὸ καλοκαίρι βάλλω θάμνους διὰ νὰ ἔχουν ἴσκιον... Λοιπὸν νομίζετε, πῶς μοῦ χρεωστοῦν χάριν δι' αὐτά;... Διόλου... μόλις ἀνοίξω τὸ παράθυρον πετοῦν καὶ φεύγουν... μερικά μάλιστα καὶ μὲ τιμποῦν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. (μετ' ἀγαπητικῆς). Ἄ!

ΛΟΥΚΙΑ. Ἐγὼ ὅμως δὲν τοὺς ζητῶ νὰ εἶναι εὐγνώμονα... δὲν μοῦ χρεωστοῦν εὐγνωμοσύνην... Εἶναι πλάσματα τοῦ Θεοῦ, ποῦ πεινοῦν, καὶ ἐγὼ αἰσθάνομαι πολλὴν χαρὰν διότι εἰμπορῶ νὰ τὰ τρέφω... Ἐχετε καὶ σεῖς τὰ πουλάκια σας... Καθεὶς ἔχει τὰ ἰδικά του...

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ω, τὸ ἀγγελουδί μου!... νὰ σὲ φιλήσω πάλι!... (Τὴν ἀσπάζεται καὶ ἀπομάσσει τοὺς ὀφθαλμοὺς του).

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (εἰσέρχεται κατ' ἰδίαν). Νά τοις πάλιν! κλαίει τώρα! (Βήχων δυνατά). Χρ!

ΛΟΥΚΙΑ, (βλέπουσα αὐτόν). "Ω!... χαίρετε, κύριε Βλαδινέ!... ἐξακολουθεῖτε νὰ ἀγαπᾶτε τὰ πουλάκια... ἐξακολουθεῖτε! ἐξακολουθεῖτε! (Ἐξέρχεται ἀριστερά).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΒΛΑΔΙΝΕ, ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ἀς υπάγωμεν τώρα εἰς τὸ τραπέζι... Ἀλήθεια! ἡ γυναῖκά σου μοῦ ἔδωκε αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐπιστολήν!... (Ἀποσφραγίζων αὐτήν). "Ω θεέ μου! τοὺς δυστυχεῖς!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Τί εἶναι πάλιν;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄ! λέγεις πῶς δὲν ἀποθνήσκουν τῆς πείνης ἄνθρωποι... ἀκουσε. (Ἀραγινώσκει). «Ἀπειθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, γνωρίζων τὴν ἀγαθὴν καρδίαν σας...»

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (κατ' ἰδίαν). Κουροφέξαλα!

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ἀραγινώσκει). «Δὲν ἔχω ἐργασίαν...»

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (κατ' ἰδίαν). Ὀκνηρέ!

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ἀραγινώσκει). «Ὁ πατήρ μου εἶναι τυφλός, ἡ μήτηρ μου παράλυτος, καὶ περὶ πλεον ἔχω τρία μικρὰ παιδιὰ εἰς τὴν κούνα, τὰ ὁποῖα μοῦ ζητοῦσιν ἄρτον!...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (κατ' ἰδίαν). Εἰς τὴν κούνα... πολὺ ἐνωρὶς ὁμιλοῦν.

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ἀραγινώσκει). «Θὰ μὲ ἀφίστητε ἄνευ βοηθείας, σεῖς, ὁ ὁποῖος ἔχετε τόσον γενναίαν ψυχὴν; Σιμωνίδης, ὁδὸς Κοινωνικοῦ Συναλλάγματος, 15 δις, ἐβδομον πάτωμα, ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ ἀνεμόσκαλα...» (Συγκινημένος). Ἀναβαίνουν εἰς τὴν κατοικίαν των μὲ ἀνεμόσκαλαν!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (εἰρωνικῶς). Πολὺ θὰ δυσκολεύεται ὁ τυφλὸς πατήρ!

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ἀφελῶς). Καὶ ἡ παράλυτος μήτηρ!... (Ἀραγινώσκει). «Υστερόγραφον. Ἀφετε τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν θυρωρόν». (Ἐξάγει τὸ βαλάντιόν του). Τοὺς δυστυχισμένους!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Πῶς! τὰ πῆρες αὐτὰ διὰ μετρητά;

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ω, αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἐπιννοῦνται!... ὁ τυφλὸς πατήρ... ἡ ἀνεμόσκαλα... ἡ παράλυτος μήτηρ... Καὶ τὸ κάτω εἶναι τὰ πουλάκια μου... καθεὶς ἔχει τὰ ἰδικά του!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Τί εἶνε αὐτὰ πάλιν;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἀλήθεια... δὲν ἦσο σὺ παρὼν... Νομίζεις πῶς μὲ σαράντα δραχμάς...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Μὴ μὲ σκοτίσης!... Ἐλα, ἄς βάλωμεν στοίχημα!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Στοίχημα;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Πῶς ὅλα αὐτὰ εἶναι ψεύματα.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἐλα δά... Ἀς εἶναι ὅμως... θέλω νὰ σοῦ ἀποδείξω τοῦλάχιστον ἅπαξ πόσον ἔχεις ἄδικον... Τί νὰ εἶναι τὸ στοίχημα;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ὅποιος χάση νὰ πληρώνη τὸ τραπέζι... Πᾶμε πρῶτα νὰ φάμε.

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ω, ὅχι! δὲν ἤμπορῶ νὰ κρατῶ αὐτὸ τὸ γράμμα ἐπάνω μου καὶ νὰ φάγω... Πᾶμε νὰ ἴδωμεν αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ἀς ἦνε! ἄς πᾶμε. Ἀλλὰ σὺ θὰ πληρώσης ἡ ἀνεμόσκαλα εἰς τὸ ἐβδομον πάτωμα! πολὺ χονδρὸν ἦτο καὶ αὐτό!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Σὲ οἰκτεῖρω, καμμένε! Δὲν πιστεύεις οὔτε ὅτι κατοικοῦν ἄνθρωποι ἀποκάτω ἀπὸ τὰ κεραμίδια τῶν σπιτιῶν!

(Ἐξέρχονται. Καταπετάννυται τὸ κατάβλημα).

(Ἐπεται συνέχεια).

Οἱ θεοὶ ἐμπαίζουσι τὴν ἀνθρωπίνην φρόνησιν.
(Fénelon)